ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18 Ἰουλίου 1919 ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ μάρτυρος
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 29
Δύσ. 7 λ. 32

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 851 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογαφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐὰν ὑπῆρξε λαὸς, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐθνικῶν του δικαίων ἐστήριξε πολλὰς ἐλπίδας εἰς τὴν Ἀμερικὴν, οὗτος εἶνε ὁ Ἑλληνικός.

Διότι ὅσας χώρας διεκδικεῖ ἡ Ἑλλὰς, τὰς διεκδικεῖ οὐχὶ διὰ λόγους κατακτητικοὺς, ἀλλὰ διὰ λόγους ἐθνολογικοὺς καὶ ἱστορικούς.

Πανταχοῦ καὶ εἰς τὴν Β. Ἤπειρον καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Θράκην καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ εἰς τὰς νήσους, ὁ Ἑλληνισμὸς ἤκμασε καὶ ἀκμάζει ἀπὸ χιλιετηρίδων ἤδη, τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς διεκρίθη εἰς αὐτὰς, Ἑλληνικὸν δὲ κράτος ἦτο ἡ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, τῆς ὁποίας τμήματα ἦσαν αἱ χῶραι αὗται.

Ἐὰν δὲ διὰ τῆς ροῆς τοῦ χρόνου οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν ἠλαττώθησαν καὶ ἐνιαχοῦ μετέπεσαν εἰς μειονότητα, τὸ τοιοῦτον προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι λαοὶ βάρβαροι καὶ κατακτητικοὶ, οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἀπεδεκάτησαν αὐτοὺς διὰ τῆς σφαγῆς καὶ ἐξισλάμησαν διὰ τῆς βίας.

Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ Ἑλληνικὸς τύπος εἰς τὰ μέρη αὐτὰ διατηρεῖται ἀκόμη ζωηρότατος, πᾶσα δὲ ἡ κίνησις, ἡ πνευματικὴ, ἡ ἐμπορικὴ, ἡ βιομηχανικὴ, ὀφείλεται εἰς τοὺς αὐτόθι οἰκοῦντας Ἕλληνας.

Ἐὰν δ' ἐξηκολούθει ἡ τακτικὴ αὕτη τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων ἐπί τινα ἀκόμη ἔτη, ἀσφαλῶς θὰ ἐπήρχετο πλήρης ἡ ἐξόντωσις τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Ἐὰν δὲ δὲν ἀπελευθεροῦντο καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου διὰ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, καὶ αὗται αἱ ἑλληνικώταται νῆσοι θὰ ἔχανον σὺν τῷ χρόνῳ τὸν ἐθνολογικὸν χαρακτῆρά των δι' ἐποικήσεως Τούρκων εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐκδιωκομένων Ἑλλήνων.

Ἀλλὰ τοιαύτη βιαία καὶ βάρβαρος ἀλλοίωσις τοῦ ἐθνολογικοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλληνικῶν τούτων χωρῶν ἔπρεπε νὰ μειώσῃ καὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐθνικὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῶν, ἢ τοὐναντίον τὸ χυθὲν αἷμα τῶν ἑκατομμυρίων θυμάτων ἔπρεπε νὰ καταστήσῃ ἰσχυροτέρους ἀκόμη τοὺς ἐθνικούς μας τίτλους ἐπὶ τῶν διεκδικουμένων μερῶν :

Καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον τόσα ὀφείλει ἡ ἀνθρωπότης καὶ νὰ λογισθῇ καὶ οὗτος εἷς ἀκόμη ἀκαταμάχητος τίτλος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν μικτοὶ πληθυσμοί ;

Ταῦτα ἀναλογιζόμενος πᾶς Ἕλλην καὶ ἔχων ἐν νῷ τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς περὶ ἐθνικοτήτων καὶ δικαίων τῶν λαῶν καὶ περὶ ἠθικῆς, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ἱστορικοῦ διαγγέλματός του διεκήρυξεν εἰς τὸν κόσμον ὁ κ. Οὐίλσων, ἤλπιζεν ὅτι κατὰ τὴν διαρρίθμησιν τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς Διασκέψεως ἡ Ἑλλὰς θὰ εὕρισκε τὴν Ἀμερικὴν τὸν μᾶλλον εἰλικρινῆ, τὸν μᾶλλον ἀνιδιοτελῆ, τὸν θερμότερον συνήγορον τῶν δικαίων της.

Καὶ ὅμως τὰ πράγματα ἐκτυλίσσονται κατὰ διάφορον ὅλως τρόπον.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντιπρόσωποι θέλουν δημοψηφίσματα ἐκεῖ ὅπου ἡ μάχαιρα ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ ἐκτοπισμοὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀφῆκαν ψυχὴν Ἑλληνικήν.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντιπρόσωποι μετροῦν κατὰ κεφαλὰς, θέτουν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ καὶ Ἕλληνας καὶ Τούρκους καὶ Βουλγάρους χωρὶς νὰ ἐξετάζωσι τί προσέφερε καὶ τί δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἑκάστη τῶν ἐθνοτήτων τούτων, χωρὶς νὰ καταλογίζωσιν εἰς βάρος τῶν δύο τούτων ἐχθρῶν τοῦ πολιτισμοῦ τὰς κακουργίας τὰς ὁποίας διέπραξαν οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Ἡ Ἀμερικὴ ἀκολουθοῦσα τὸ δόγμα τοῦ Μονρόε καὶ μὴ ἀναμιγνυομένη ἕως τώρα εἰς τὰ πράγματα τῆς Εὐρώπης, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὰ τῆς Ἀνατολῆς, εὑρίσκεται ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως, ἔν τε τῇ Βαλκανικῇ καὶ τῇ Μ. Ἀσίᾳ, καὶ στηριζομένη εἰς πληροφορίας ἐσφαλμένας ἤ καὶ ἰδιοτελεῖς ἐνδιαφερομένων κύκλων ἀκολουθεῖ πεπλανημένην ὁδὸν καὶ ἐπιζήμιον διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε γνωστὴ ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ ἠθικότης τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διαφωτισθῶσιν οἱ ἐν Παρισίοις ἀντιπρόσωποί του καὶ θὰ μεταλλάξωσι πολιτικὴν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Ἀπὸ τὸ «Σύνταγμα» τοῦ Ναυπλίου παραλαμβάνομεν τὸν κατωτέρω ὡραῖον ὕμνον πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ Κλεμανσώ.

Πρὸς τὴν μεγάλην πατρίδα τοῦ μεγάλου «Τίγρεως» στρέφομεν τὸ βλέμμα.

Πρὸς τὴν ἀθάνατον μητέρα τῶν διασημοτέρων φιλελλήνων τελοῦμεν τώρα, ὅπως καὶ πάντοτε, φόρον θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης. Πρὸς τὴν Γαλλίαν τοῦ Σατωβριάνδου, τοῦ Καρόλου τοῦ Χ', τοῦ Φαβίερου, τοῦ Ματζῶνος, τοῦ Οὐγγὼ, τοῦ Ρενὰν, τοῦ Κλεμανσὼ ὀφείλομεν ὅλην τὴν ἀγάπην μας.

Ἡ Γαλλία εἶνε τὸ Ἔθνος, ὅπερ κατ' ἐξοχὴν προσβεύει τὴν ἀρχὴν τῆς Αὐταπαρνήσεως. Λησμονεῖ ἑαυτὸ, ὅταν πρόκηται νὰ θράμῃ (αὐτόκλητον πάντοτε) εἰς ὑποστήριξιν τῶν ἀδικουμένων. Εἰς τὸν ἦχον θρυαμένων ἀλύσεων καταδυναστευομένων λαῶν λιποθυμεῖ ἐξ ἀγαλλιάσεως. Ἡ ἐλευθερία ! ἰδού ἡ θρησκεία του. Χαριν αὐτῆς τὸ χρῆμα καὶ τὸ αἷμά του ἐχύθησαν ἀφθόνως ἀνὰ τὴν οἰκουμένην.

Ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλην ἰδιότητα, ἐξαίρεσιν μοναδικὴν ἀποτελοῦσαν τῶν ἱστορικῶν νόμων· εἶναι τὸ ἔθνος τὸ μὴ ἔχον παρακμήν. Ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως εὑρίσκεται ἐν ἀδιαλείπτῳ χρυσῷ αἰῶνι. Ἡγεῖται πάντοτε τοῦ κόσμου. Ἐν τῇ πρὸς τὰ πρόσωπα σταθιοδρομίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος κατέχει πάντοτε τὴν θέσιν τοῦ σημαιοφόρου.

Δὲν δύναταί ποτε ἡ Γαλλία νὰ νοηθῇ εἰς θέσιν δευτερεύουσαν. Ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ' ἐθάμβωσε τὸν κόσμον διὰ τῆς πνευματικῆς ἀκμῆς, εἰς ἣν ἐξήρθη. Κατὰ τὴν Μεγάλην αὐτῆς Ἐπανάστασιν ὑπῆρξε τὸ Κυκλώπειον Χαλκεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐσφυρηλατήθησαν αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι καὶ αἱ ἀρχαὶ αἱ διέπουσαι τὸν κόσμον. Τότε ἐπιζητήθη καὶ ἡ κατάργησις τῶν τίτλων τῆς Εὐγενείας - πρᾶγμα λογικὸν διὰ χώραν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶνε ὅλοι ἐκ φύσεως εὐγενεῖς. Ἐπὶ τοῦ Ναπολέοντος ἐγένετο κοσμοκράτειρα, ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἡ Ρώμη ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας.

Πᾶν ἄλλο ἔθνος μετὰ τὴν τοιαύτην ἔντασιν τῶν ἠθικῶν καὶ φυσικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, μετὰ τὴν μεσουράνησιν αὐτοῦ ταύτην, θὰ ἔδυεν ἀφεύκτως, ὅπως ἔδυσαν αἱ δύο ἐκεῖναι τῆς ἀρχαιότητος Πολιτεῖαι. Ἀλλ' ἡ Γαλλία ἀντὶ νὰ δύσῃ ἐχώρησεν ἔτι ὑψηλότερον ἤνοιξε νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν δόξαν, ἤλλαξε φοράν, καὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς κοσμοκρατείρας ἔγινε πνευματικὴ αὐτοκράτειρα, παρέχουσα ἑαυτὴν πρότυπον πολιτισμοῦ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἦλθεν ἐποχὴ, ἡ τοῦ 1870, ὅτε ἐπιστεύθη, ὅτι ὁ Γαλλία ἀπώλετο· ὁ κόσμος ἔχασεν αὐτὴν πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὰ βλέμματά του κατακαλυφθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐχθρικῆς λαίλαπος. Καὶ τὰ σάβανά της ἡτοιμάσθησαν. Ἀλλ' ὦ τοῦ θαύματος ! Ἐπανελθούσης τῆς αἰθρίας, ἐφαάνη μειδιῶσα, κραταιοτέρα μάλιστα καὶ ἀνθηροτέρα ἢ πρότερον !

Ἀλλ' ἀπελύθη πρὸ πενταετίας ἡ δεινοτέρα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μάστιξ κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ὠργανωμένη Βία πυρίπνους καὶ σιδηρόφρακτος, ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς Κολάσεως ὁρμηθεῖσα, ἐξεχύθη πρὸς κατάκτησιν καὶ ὑποδούλωσιν τῆς Οἰκουμένης. Ἀλλ' ἡ Γαλλία (ἀκρόπολις αὐτῆς ἀπόρθητος) ἠγρύπνει ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας της. Ἀφῆκε τὸ Αἱμοβόρον Τέρας νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ σπλάχνα της καὶ μετὰ τοῦτο τὸ ἀνέπνιξεν εἰς ἕνα ἀπειρομεγέθη καὶ θανάσιμον ἐναγκαλισμόν !

Γαλλία ! Εἶσαι ἀθάνατος ! Εἶσαι κατὰ βούλησιν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ Σύμπαντος !

Ι. Π. Πετρουνάκος

Η ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Παρίσιοι 15.—Ἐξ ἐπισήμου Ἑλληνικῆς πηγῆς διαψεύδεται κατηγορηματικῶς ἡ εἴδησις ὅτι αἱ Ἑλληνοϊταλικαὶ συνεννοήσεις πρὸς ἐπίτευξιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἔχουν ἤδη τερματισθῇ, κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν τρόπον. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἰδίας ἐπισήμου ἑλληνικῆς πηγῆς, τὸ ζήτημα ἔχει ὡς ἑξῆς :

Εἶνε γεγονὸς, ὅτι ὁ κ. Τιττόνι καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία παρὰ τῇ Διασκέψει τῆς εἰρήνης, ἀνταποκρίνεται μετ' ἴσης προθυμίας πρὸς τὸν πόθον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως. Εἶνε ἐπίσης γεγονὸς, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἀντιπρόσωποι συγκατατίθενται εἰς τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τῆς Θράκης καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, μὴ συμμεριζόμενοι τὰς ἐπιφυλάξεις τῶν Ἀμερικανῶν, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα καὶ τὴν ἐδαφικὴν διέξοδον τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Ὡσαύτως, ἡ Ἰταλία δέχεται νὰ ἐκχωρηθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐδάφη τῆς Μ. Ἀσίας, τὰ κατοικούμενα ὑπὸ Ἑλληνικῆς πλειονοψηφίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθορισθεισῶν ζωνῶν τῆς κατοχῆς.

Ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων ζητημάτων ἔχει ἐπέλθῃ πλήρης συμφωνία μεταξὺ τοῦ κ. Τιττόνι καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ ζήτημα ὅμως εἰς τὸ ὁποῖον προσκόπτει ἡ Ἑλληνοϊταλικὴ συνεννόησις εἶνε τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων καὶ εἰδικῶς τὸ ζήτημα τῆς Ρόδου.

Πράγματι ὁ κ. Τιττόνι δέχεται μὲν τὴν ἀπόδοσιν ὅλων τῶν λοιπῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἀρνεῖται ἐπιμόνως νὰ συγκατατεθῇ καὶ εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς Ρόδου, τὴν κατοχὴν τῆς ὁποίας ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας θεωρεῖ κεφαλαιώδη διὰ τὴν θέσιν της ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὁ κ. Τιττόνι εἶνε ἀδιάλλακτος, οὐδεμίαν δεχόμενος ὑποχώρησιν. Μέχρι τῆς στιγμῆς, οὐδεὶς διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ.

Ἐλπίδες στηρίζονται ἐπὶ τῆς νέας συναντήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ κ. Τιττόνι ἥτις θὰ λάβῃ χώραν τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον. Πραγματικῶς φαίνεται, ὅτι σήμερον θὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος, θεσπιζομένου νέου καθεστῶτος διὰ τὴν Ρόδον, τὸ ὁποῖον, βεβαιοῦται, ὅτι θὰ ἱκανοποιῇ καὶ τὰς δύο χώρας.

Περιτὸν νὰ προστεθῇ, ὅτι ἡ συμφωνία, ἐὰν οὕτως πραγματοποιηθῇ, δὲν θὰ περιβληθῇ τὸ κῦρος ἐπισήμου συμβάσεως ἀλλὰ θὰ ἔχῃ τὴν σημασίαν ἡμιεπισήμων ἀμοιβαίων ὑποσχέσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ λυθῇ τελικῶς τὸ ζήτημα ὑπὸ τῆς Διασκέψεως.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Σμύρνη — Εἰς τὴν Πάνορμον οἱ Νεότουρκοι διένειμαν ἐπαναστατικὰς προκηρύξεις. Μία ἐκ τούτων, περιελθοῦσα εἰς χεῖρας τοῦ στρατηγοῦ Νίδερ, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τρέξατε προφθάσατε, τρέξατε πρὸς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν μας, οἵτινες ἡρωϊκῶς ἀγωνίζονται καὶ παλαίουν πρὸς σωτηρίαν τῆς ὡραίας πατρίδος μας. Ἂς βαδίσωμεν εἰς τὰς Κυδωνίας πρὸς συνάντησιν τοῦ χαμερποῦς ἐχθροῦ μας καὶ ἂς συντρίψωμεν αὐτόν. Ἡ κατασύντριψις τοῦ ἐχθροῦ θέλει περιφρουρήσει τὴν ἁγίαν μουσουλμανικὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν ἡμῖν πρὸς φύλαξιν ὁ μέγας Προφήτης. Τὰ πνεύματα τῶν ἐνδόξων προγόνων μας Ὀμὲρ, Ἀλῆ, Φατὶχ καὶ Γιαβοὺζ εἶνε μεθ' ἡμῶν.

»Ἂς τρέξωμεν μιμούμενοι τοὺς ἥρωας ἐκείνους, οἵτινες διὰ τῶν μεγάλων κατορθωμάτων ἐδόξασαν τὸ ὀθωμανικὸν ὄνομα κατατροπώσαντες ὁλοκλήρους στρατιὰς σταυροφόρων καὶ ἐκτείναντες τὸ κράτος μέχρι Βιέννης. Ἂς τρέξωμεν χάριν τῆς τιμῆς τῶν γυναικῶν μας καὶ χάριν τῆς πίστεως.

«Ὁ ἐχθρὸς εἶνε ἀμείλικτος· ἐν περιπτώσει κατισχύσεως θὰ ἀναρτήσῃ ἐπὶ τῶν μιναρέδων κώδωνος καὶ τὰ τεμένη μας θὰ μετατρέψῃ εἰς σταυρούς. Ὁ ἀπὸ 14 αἰώνων περιφρουρῶν καὶ προστατεύων ἡμᾶς Θεὸς εἶνε καὶ σήμερον μεθ' ἡμῶν. Βεβαίως ὑπάρχουν μεταξὺ μας ποταποί τινες, λέγοντες ἢ ἀντίστασις εἶνε ἀδύνατος «ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τηλεβόλα καὶ ὅπλα». Οἱ τοιοῦτοι δειλοὶ εἶνε ἀνάξιοι νὰ φέρουν τὸ ὄνομα Μουσουλμᾶνοι. Οἱ τοιοῦτοι ἂς φύγουν, ἂς ἀποσυρθοῦν, ἂς δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἑξῆς ἀπάντησις:

Ἡμεῖς ἐν Δαρδανελίαις, ἐν Κουτιλαμάρᾳ εἰμεθα εἰς ἰδίαν κατάστασιν, στερούμενοι τῶν πάντων. Εἴχομεν ἀπέναντι ἡμῶν Ἄγγλους, Γάλλους, Ἰταλοὺς, καὶ Ρώσσους, τοὺς χειροτέρους ἐχθροὺς τοῦ κόσμου οἵτινες ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ τελειότερα ὅπλα. Τὸ αἷμά μας ἦτο καθαρόν. Ὑπερησπίσθημεν ἡρωϊκῶς διὰ τοῦ αἵματός μας τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ ἠναγκάσαμεν αὐτοὺς νὰ ὑποχωρήσουν ἀπέναντι τῶν λογχῶν τῶν Τούρκων στρατιωτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶνε ἱστορικῶς πασίγνωστος. Ἂς ἀναμνησθῶμεν ὅτι ὅλοι οἱ τρομοκρατήσαντες τὸν κόσμον Γοῦρκοι, Σοτλιᾶνοι καὶ Γενίτσαροι ἦσαν πρόγονοί μας. Εἰς τὰς φλέβας ἡμῶν ρέει τὸ αἷμά των.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἰδοῦ τρέχομεν πρὸς τὸ Αἴβαλὴ. Ὁ ἱερὸς ἀγὼν ὅστις θὰ διεξαχθῇ πρὸ τοῦ Αἰβαλὴ θὰ σώσῃ τὸν Ὀθωμανισμόν. Ἀπέναντι ἡμῶν ἔχομεν οὐχὶ Ἄγγλους καὶ Γάλλους, ἀλλὰ Ἕλληνας τοὺς πλέον δειλοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου. Εἶνε αἴσχος εἰς ἡμᾶς νὰ κύψωμεν τὸν αὐχένα ἐνώπιον τῶν ραγιάδων μας.

»Ἂς μὴ παραδώσωμεν τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Πατρίδος εἰς Ἕλληνας μὴ ἔχοντας δύο παράδων ἀξίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ κῦνες καὶ αἱ γαλαὶ τῶν χωριῶν μᾶς καλοῦν εἰς τὸ καθῆκον. Ἂς περιφρουρήσωμεν τὸν θρόνον καὶ τὸ γόητρον τοῦ προσφιλοῦς χαλίφου. Ἂς στήσωμεν τὴν ὡραίαν σημαιαν μας ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ ρηπαρὰ σημαία τῶν Ἑλλήνων, ἡ συγκειμένη ἐκ τεμαχίων κακῆς πατσαβούρας. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προφήτης μᾶς βοηθοῦν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Κών) τολις 15.—Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» κ. Πούλυ ἔλαβε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Σουλτάνου.

Ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ ὁ Μεχμὲτ ἐδήλωσεν, ὅτι οἱ πολιτικοὶ τῆς ἑσπερίας ἔχουν ἐσφαλμένας ἰδέας περὶ Τούρκων καὶ Τουρκίας.

—Δυστυχῶς, εἶπεν, ἡ Τουρκία διέπραξε μέγα λάθος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον ἀλλ' ὁ Τουρκικὸς Λαὸς δέν πρέπει νὰ θεωρῆται ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐγκλήματα μιᾶς Κυβερνήσεως, οὐδὲ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῶσι, χιλιάδες Τούρκων ἐν Μ. Ἀσίᾳ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν συμμοριῶν διαπραχθείσας ὠμότητας (!!!) Ἡ εἴσοδος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν δὲν δικαιολογεῖται ὑπ' οὐδενὸς λόγου (!!) Δέν ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ καταλάβῃ ἔδαφος, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι εἶνε κατὰ 89 ο/ο Μουσουλμάνοι!»

Ὁ Σουλτάνος ἐπέδειξεν ἔτειτα εἰς τὸν Ἄγγλον ἀνταποκριτὴν στατιστικὴν τῶν ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων ἐναντίον . . . Τούρκων διαπραχθεισῶν σφαγῶν! Ὑπέμνησε κατόπιν τὴν φιλίαν τὴν ὁποίαν ἔτρεφε πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν ὁ πατὴρ τοῦ Σουλτάνου Μετζὲτ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι «τὸ εὐγενὲς Ἀγγλικὸν ἔθνος θὰ βοηθήσῃ ὅπως ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὴν Τουρκίαν».

Τοῦ ἀνταποκριτοῦ παρατηρήσαντος, ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀρμένιοι ὑπέφεραν φρικτῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὁ Σουλτάνος εἶπεν ὅτι ἡ τὴν Τουρκίαν κυβερνήσασα κλίκα εἶνε ἡ μόνη ὑπεύθυνος τῶν φρικαλεοτήτων, τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι λόγος ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ καταλάβουν τὴν Μ. Ἀσίαν.

Ἂν δὲν δοθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, εἶπεν ὁ Σουλτάνος θὰ συμβῶσι ταραχαὶ σοβαραί.

Ὁμιλῶν περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ὁ Σουλτάνος εἶπεν, ὅτι ὑπάρχουσι ἐν Παρισίοις πολλοὶ ὑπνωτισθέντες παρ' αὐτοῦ!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡ. ΩΜΟΤΗΤΩΝ

Παρίσιοι.— Ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν «Μικρὸν Παρισινὸν» ἀπόσπασμα τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐνήργησεν ἐπιτόπιον εἰς τὴν Μακεδονίαν ἔρευναν πρὸς διαπίστωσιν τῶν Βουλγαρικῶν ἀγριωτήτων.

Μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀναφερομένων γεγονότων καὶ ἀριθμῶν εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατοχῆς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἀπέθανον λόγῳ τεχνιτῆς ἐλλείψεως τροφίμων καὶ ἄλλων πιέσεων 32,000 κάτοικοι, ἐξετοπίσθησαν 42,000 καὶ μετηνάστευσαν ἐθελουσίως ἵνα ἀποφύγουν τὴν πεῖναν 12,000. Ἐκ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ κατοικούντων Ἑλλήνων ἀπεβίωσαν ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἕτεροι 12,000.

Ἐκ τῶν Μουσουλμάνων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἐστρατολογήθησαν εἰς τὸν Βουλγαρικὸν στρατὸν, κρατηθέντες ἔπειτα εἰς τὴν Βουλγαρίαν 10.000

Ἡ ἔκθεσις καταλήγει οὕτω.

«Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Στρατιωτικὴ διοίκησις εὐθύνονται ἀμέσως διὰ δύο ἐγκλήματα· τὴν διὰ τῆς πείνης καὶ τὴν δι' ἐκτοπισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Ἡ εὐθύνη των εἶνε ἐπίσης ἄμεσος καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς διαρπαγὰς, τὰς λεηλασίας καὶ τὸ παντὸς εἴδους μαρτύρια ὅσα ἐπισήμως ἐπεβλήθησαν εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐφυλακίσθησαν, ὡς καὶ διὰ τοὺς θανάτους καὶ τὰς ἀσθενείας ὑφ' ὧν οἱ φυλακισμένοι ἐπλήγησαν. Εὐθύνονται διὰ τὰς ἀδικαιολογήτους κατακρημνίσεις ἀκινήτων, τὰς ὁποίας ἐνήργησαν καὶ τὴν ἁρπαγὴν παιδίων, τῶν ὁποίων ἐσκόπουν ν' ἀλλάξουν τὴν ἐθνότητα. Πῶς νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία δεικνύει ὅτι διαπνέεται ὑπὸ αἰσθήματος ὑποκρίσεως τοσοῦτον βαθείας, ἡ ὁποία παραβαίνει τόσον εὐκόλως τὸν λόγον της, ἡ ὁποία παραγνωρίζει καὶ παραβαίνει τοὺς νόμους τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τὰς στοιχειωδεστέρας ἀρχὰς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἡ ὁποία καταδικάζει εἰς φρικώδη μαρτύρια χιλιάδας ἀκινδύνων προσώπων, ἡ ὁποία πρὸ οὐδενὸς μέσου ὁσονδήποτε βαρβάρου διστάζει προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ὀρέξεις αὐτῆς, τὴν βουλιμίαν της, τὰς φιλοδοξίας της ; Περιοριζόμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε ἐπικίνδυνος οὐ μόνον διὰ τοὺς κατοίκους της ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

(Καθυστερήσασα)

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ στρατοῦ.—Ἡ ἄφιξις τῶν κληρωτῶν τῆς Μυτιλήνης. —Τὸ φλέγον ζήτημα τοῦ τόπου.—Ἀνάγκη νὰ συσταθῇ Γεωργικὴ Τράπεζα.

ΚΥΔΩΝΙΑΙ 12 Ἰουλίου

Αἱ Κυδωνίαι, πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἔδοσαν εἰς τοὺς ἐλευθερωτάς της τὸν ὕστατον της χαιρετισμόν. Ἀπὸ τῆς προχθὲς τὰ αἱματοποτισμένα ἐδάφη της δὲν φιλοξενοῦν πλέον τοὺς στεφανωμένους ἥρωας. Τὴν ἐχαιρέτησαν μὲ τὸ μειδίαμα τῆς εὐχαριστήσεως εἰς τὰ χείλη, διότι φεύγοντες τὴν ἄφινον ἐλευθερωμένην καὶ ἐλευθερουμένην ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, τῶν ὁποίων τὰς αἰθερίας μορφὰς ἀνέγραψεν καὶ ἀπετύπωσεν ἡ μνήμη τοῦ Κυδωνιάτου μὲ τὰ ζωηρότερά της πινέλα. Τὴν ἐχαιρέτησαν πρὸ 2 περίπου μηνῶν, δούλην, ταπεινὴν, πένθιμον καὶ σήμερον τὴν ἀποχαιρετοῦν ἐλευθέραν, ἀναζωογονημένην, ὑπερήφανον διὰ τὴν ἐλευθερίαν της. Καὶ ἡ ἰδέα ὅτι τῆς μεγαλειώδους αὐτῆς ἀναδύσεως αὐτοὶ ἦσαν οἱ μόνοι ἐργάται, αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἱκανοποίησιν τῶν πόνων των, καὶ αὐτὸ μόνον τοὺς καθίστα τόσον χαρωποὺς κατὰ τὴν ἀναχ

ΔΕΛΤΙΑ

Η ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΣ

τὴν ὁποίαν ἡ Ἀμερικὴ παρέχει εἰς τοὺς Βουλγάρους, πολὺ φοβούμεθα μήπως μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ θυσιάσωμεν κάποιο ἄλλο ἐθνικὸ συμφέροντα, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν ἀντίθετον καὶ τὴν Ἰταλίαν εἰς τὸ θρακικὸν ζήτημα.

Ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν ἀνεμένομεν τοιαύτην ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῆς φιλελευθέρας Ἀμερικῆς.

Πότε οἱ Βούλγαροι εἶχαν ὄχι πλειονοψηφείαν ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἀξίαν λόγου μειονότητα ἐν Θράκῃ;

Καὶ πότε ἡ Βουλγαρία καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ἐξετείνετο μέχρι τῆς θαλάσσης; Τῆς Βουλγαρίας ἡ μόνη καὶ φυσικὴ διέξοδος εἶνε ὁ Εὔξεινος Πόντος. Ἀλλ' ἐκεῖ κανεὶς δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ.

Καὶ ἂν ἡ Βουλγαρία δὲν ἐκδιωχθῇ ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον κατὰ ποῖον ἄλλον δίκαιον τρόπον θὰ τιμωρηθῇ, διότι ἐνέπαιξε τοὺς Συμμάχους καὶ συνετάχθη μὲ τοὺς Γερμανούς, διότι ἐγένετο αἰτία νὰ παραταθῇ ὁ πόλεμος ἐπὶ τόσα ἔτη, διότι ἐπὶ τέλους ἐκακούργησε μὲ τὸν βαρβαρότερον τρόπον κατὰ τῶν Ρουμάνων, Σέρβων καὶ Ἑλλήνων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον;

Ὁμολογουμένως εἶνε ἀκατανόητος ἡ στάσις τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ θρακικὸν ζήτημα.

Η ΑΥΣΤΗΡΑ

ἀπαγόρευσις τῆς παλινοστήσεως τῶν πρόσφυγων ὀφείλεται δυστυχῶς καὶ εἰς τὰς συκοφαντίας καὶ τὰς κατηγορίας, τὰς ὁποίας ἐπιρρίπτουν οἱ γνωστοὶ κύκλοι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς δῆθεν παρεκτρεπομένων εἰς βιαιότητας καὶ ἀπαγάς.

Τὸ ἐλάχιστον ἐξαγκοῦται κατὰ τρόπον φανταστικόν, εἰς τρόπον ὥστε ἐπανειλημμένως νὰ ἀπασχοληθῇ μὲ τὴν συκοφαντίαν αὐτὴν ἡ Ἀγγλικὴ Βουλή. Καὶ προκειμένου νὰ κινδυνεύσῃ ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐθεωρήθη συμφερώτερον καὶ σκοπιμώτερον νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ παλινόστησις μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Διασκέψεως ἐκ φόβου ἐνδεχομένων ἀντεκδικήσεων.

Τί νὰ γίνῃ; Τὰ μερικώτερα συμφέροντα πρέπει νὰ ὑποχωροῦν πρὸ τῶν γενικωτέρων.

Ἂς εὐχώμεθα τοὐλάχιστον νὰ λυθῇ τὸ Τουρκικὸν ζήτημα τὸ ταχύτερον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ παλινόστησις πρὸ τοῦ χειμῶνος.

Η ΑΝΑΓΚΗ

τῆς οἰκονομικῆς ὑποστηρίξεως τῶν Κυδωνιατῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν τονίζει σήμερον ὁ ἐν Κυδωνίαις ἀνταποκριτής μας εἶναι τόσον προφανὴς καὶ τόσον ἐπιτακτική. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ καὶ θὰ παράσχῃ τὴν ὑποστήριξιν αὐτὴν ἄνευ τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατον νὰ συντηρηθῇ ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς καὶ νὰ προαχθῇ ἡ γεωργία τόσον τῶν Κυδωνιῶν ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν περιφερειῶν τῆς Μ. Ἀσίας τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἐξεδιώχθησαν καὶ κατεστράφησαν οἰκονομικῶς.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἡ ἀναγνώρισις αὕτη νὰ γίνῃ ἐγκαίρως. Τώρα. Ἀμέσως. Διότι ἀπὸ τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ καλλιεργηθῇ ἡ γῆ ὅπως καρποφορήσῃ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος.

Αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, τῆς ἀμέσου οἰκονομικῆς ὑποστηρίξεως ἡμεῖς τονίζομεν ἰδιαιτέρως.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ διὰ Μήθυμναν ἥτις ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ χθὲς ἀνεβλήθη λόγῳ τοῦ καιροῦ.

Τὸ τρίλεπτον

Ὁ Τελώνης Πολυχνίτου ἀπέστειλεν πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν δρ. 525 προερχομένας ἐκ τοῦ τριλέπτου. Ὡσαύτως ὁ Διοικ. Γραμματεὺς Τενέδου ἀπέστειλεν δρ. 125.

Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς κ. Νομάρχας τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν διετίμησεν τὰ ἐγχώρια τὰ δημητριακὰ καὶ ὄσπρια. Ἡ Ἐπιμελητεία ὅμως τοῦ στρατοῦ ἐπιτάξασα ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκανόνισαν τιμὴν 75 λεπτὰ διὰ κριθὴν 65 λ. διὰ βρώμην. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἐπιτρόπαι ἀρχαί, δύνανται νὰ καθορίζωσι τοπικὰς διατιμήσεις ἄνευ ὅμως πιέσεως τῶν παραγωγῶν.

Π. Βουρλούμης

Διὰ τὴν χολέραν

Εὐχαρίστως πληροφοραύμεθα ὅτι ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Χρυσοβελώνης ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν μερίμνῃ διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν νῆσόν μας διέταξε μόλις ἐπληροφορήθη ὅτι ἐσημειώθησαν κρούσματα χολέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει, νὰ ληφθῶσιν ἀμέσως τὰ κατάλληλα μέτρα.

Πρόσφατα ἠτηλεγράφησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἀποστολὴν ὀροῦ ἀντιχολερικοῦ.

Ἀτμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσεν χθὲς ἐκ Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιον «Ναύπλιον» ὅπερ τὴν μεσημβρίαν ἀπέπλευσεν διὰ Σμύρνην.

— Ἀνεχώρησεν χθὲς διὰ Κυδωνίας ἡ βενζινάκατος «Τάντα».

Κοινωνικὴ κίνησις

Ἀφίκετο ἐκ Κυδωνιῶν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ὀρφανίδης μετὰ τῆς δεσποινίδος Κ. Γεωργίου καὶ τοῦ κ. Κ. Καλδῆ.

Τὸ καλώδιον Κυδωνιῶν — Μυτιλήνης

Κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ μικρὸν ἀτμόπλοιον «Reïne» καὶ ἕτερον Ἀγγλικὸν ὅπως διορθώσωσι τὸ καλώδιον Κυδωνιῶν — Μυτιλήνης.

Ἀνακοινωθὲν

Κατόπιν ἀναφορῶν διαφόρων Κοινοτήτων περὶ παραχωρήσεως ἀλεύρου ἰδίας ποιότητος καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν εἰς ἣν παραχωρεῖται καὶ εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς τῆς πόλεως Μυτιλήνης, ἡ Κ. Ε. Ε. Λ. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 145 πρακτικοῦ τῆς συνεδρίας 1ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐγκριθέντος καὶ παρὰ τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 20 τρέχοντος παρασκευάζηται καὶ παραχωρῆται γενικῶς καὶ διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνης καὶ δι' ὅλας τὰς Κοινότητας μία ἑνιαία ποιότης ἀλεύρου μὲ ἀποπιτύρωσιν 17 ο/ο νὰ πωλῆται δὲ ἀκριβῶς εἰς ἣν τιμὴν στοιχίζει δραχμὰς 1,45,50 κατ' ὀκᾶν.

Ὁ ἐκ τοῦ ἀλεύρου δὲ τούτου παραγόμενος ἄρτος τῆς 1 1/2 ὀκᾶς θὰ πωλεῖται πρὸς δρ. 1.80 διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνης ὡς καὶ διὰ τὰ προάστεια αὐτῆς.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 17 Ἰουλίου 1919

Ἐκ τοῦ Γραφ. Διανομῆς Τροφίμων

Ἑορτὴ Σωματείου

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ἑορτὴν τοῦ Προφήτου Ἠλίου ἄγει τὴν ἐπέτειόν του τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον. Λόγῳ τῆς ἑορτῆς τὰ μέλη ἅπαντα θ' ἀργήσουν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ θα τελεσθῇ λειτουργία ἐν τῷ παρεκκλησίῳ Ἁγίου Ἠλία εἰς τὸ Πυροβολεῖον.

Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Σωματείου Ἀχθοφ. Ἐλαιολάδων

Ἐκπαιδευτικὰ Λήμνου

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λήμνου ὅτι αἱ μαθήτριαι τοῦ Παντελιδείου Παρθεναγωγείου, τὸ ὁποῖον ἐκλεισεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σχολικοῦ ἔτους ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Στεφανάκος συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, διότι ἡ διευθύνουσα αὐτὸ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὴν νόμιμον ἄδειαν διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, δὲν ἠδικήθησαν, οὐδὲ ἔχασαν τὸ σχολικόν των ἔτος, διότι ἐξηκολούθησαν τὴν φοίτησίν των εἰς τὸ ἀρρεναγωγεῖον.

Ἠδικήθησαν μόνον τὰ νήπια τοῦ Παρισιδείου Νηπιαγωγείου, τὸ ὁποῖον διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐκλείσθη, διότι δὲν ὑπάρχει ἐν Λήμνῳ Νηπιαγωγεῖον τοῦ Δημοσίου.

Βεβαίως δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι καὶ εἰς τὰς μαθήτριας δὲν ἐπῆλθε ζημία ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης, δεδομένου ὅτι εἶχαν ἰδίας διδασκαλίσσας, ἐνῷ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς τῶν Ἀρρένων εἶνε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔλλιπές.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ κοινὴ γνώμη φρονεῖ ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἦτο νομιμωτάτη ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ, θὰ ἦτο ὅμως ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις συμφερωτέρα, ἐὰν ἀνεβάλλετο εἰς τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

δαιμόνιο. Μήτε γραμμάς, μήτε τάξεις, μήτε λόχους κύττοζαν. Κύτταζαν μόνο πιὸς νὰ ἐκφράσῃ πιότερο τὴ πλημμυρισμένη χαρά του.

***

Ρίψωμεν ἕν βλέμμα καὶ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ τόπου. Ὁμιλῶ μὲ ὅλην τὴν αὐθεντικότητα τὴν ὁποίαν μοῦ δίδει ἡ ἀληθὴς ἐξακρίβωσις καὶ ἡ μελέτη τοῦ πράγματος, τοῦ ζητήματος αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ σήμερον τὰ 80 ο/ο τοῦ πληθυσμοῦ.

Γνωστὸν ὅτι ὁλόκληρος ἡ κοινοτικὴ περιουσία, σύγκειται ἀπὸ τοὺς ἀπεράντους ἐλαιῶνας. Τὰ 90 ο/ο τῶν κατοίκων εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κτηματίαι. Ὁ τροχός, ἡ μηχανὴ τῆς κινήσεως τοῦ τόπου εἶναι αὐτοὶ οἱ κτηματίαι. Ἐπέστρεψεν ὁ δυστυχὴς κόσμος εἴτε ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μ. Ἀσίας ὅπου ἡ Νεοτουρκικὴ βαρβαρότης τὸν εἶχε ἐκδιώξει εἴτε ἀπὸ τὸ φιλόξενον νησὶ τῆς Μυτιλήνης, εἰς τὸ ὁποῖον κατέφυγε *πρόσφυξ* μὲ τὴν πικρίαν τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς συμφορᾶς εἰς τὰ χείλη, ἐπέστρεψεν λέγω μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐφέτος τοὐλάχιστον θὰ με διάσῃ καὶ εἰς αὐτὸν ἡ τύχη καὶ ὅτι θὰ συνάξῃ ἐλαιοκαρπόν. Μὰ ἐτόνισα καὶ ἄλλοτε, ἡ τύχη ἐφάνη πάντοτε ὅπως καὶ σήμερον σκληρὰ διὰ τὸν ἀτυχῆ Κυδωνιάτην. Διότι καὶ ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία εἶναι μηδαμινή, ἐλαχίστη, τίποτε σχεδόν. Ἐκτὸς ἄλλου καὶ ἂν ὑποιεθῇ ὅτι θὰ δώσουν καρπόν τινα τὰ δένδρα, θὰ χαθῇ καὶ οὗτος διότι τὰ χόρτα τα ὁποῖα ἐφύτρωσαν ὑπερβαίνουν τὸ ἀνθρώπινον ἀνάστημα!

Τὰ χόρτα λοιπὸν αὐτὰ πρέπει νὰ κοποῦν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ μηνὸς διὰ νὰ συναχθῇ αὐτὴ ἡ μικρὰ ἐσοδεία. Ἀλλὰ πῶς; μὲ τί; Ἀπαιτοῦνται ἔξοδα, ἀπαιτοῦνται χρήματα καὶ δυστυχῶς ἡ πλεονεξία τοῦ Τούρκου ἀφήρεσε καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν ἀπὸ τὸ βαλάντιον τοῦ Κυδωνιάτου. Τὰ δένδρα εἶναι ἀνθηρὰ καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἐφετεινὴν πολυομβρίαν. Ἀλλὰ ἂν καὶ ἐφέτος δὲν καλλιεργηθοῦν, πέντε τώρα ἔτη ἀκαλλιέργητα, τί μέλλουν νὰ γίνουν;

Εἶνε πρόβλημα, τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ματαίως ζητεῖ ὁ κτηματίας πληθυσμός μας. Τί μέλλει νὰ γίνῃ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος;

Κρούομεν ὅλοι μας τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, διότι κίνδυνος εἶνε αὐτός, τοῦ ὁποίου τὰς συνεπείας θὰ αἰσθανθῇ ἢ μᾶλλον ἀρχίζει νὰ αἰσθάνεται ὄχι μόνον τὸ τρίτον σχεδὸν τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία πολλὰ ἔχει νὰ ζημιωθῇ ἐκ τῆς κακῆς λύσεως τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Ἐπείγει τὸ τονίζομεν, ἐπείγει ἡ ἵδρυσις Τραπέζης, Κυβερνητικῆς ἔστω, ἡ ὁποία νὰ παράσχῃ ποσὰ εἰς τοὺς φερεγγύους κτηματίας — καὶ ποῖοι δὲν εἶνε φερέγγυοι! — διὰ νὰ κινηθῇ ἡ μηχανή, νὰ γυρίσῃ ὁ τροχός, νὰ ἀναπνεύσῃ ὁ κτηματίας, νὰ ζήσῃ ὁ ἐργάτης, νὰ ἐπαναρχίσῃ ἡ κίνησις καὶ συνάμα καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία Κυβέρνησις νὰ ὠφεληθῇ διὰ λόγους εὐνοήτους. Τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον καὶ τῶν κατοίκων καὶ τοῦ Κράτους.

Τώρα κατὰ πόσον ἡ Κυβέρνησις θὰ εἰσακούσῃ τὰς παρακλήσεις τοῦ Κυδωνιάτου κτημοτίου καὶ κατὰ πόσον θὰ θελήσῃ νὰ προστρέξῃ εἰς αὐτόν, τοῦτο μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Ἡμεῖς αἴρομεν ἀπλῶς τὸ πέπλον καὶ ρίπτομεν μίαν ἀμυδράν, πολὺ ἀμυδρὰν ἀκτῖνα εἰς τὸ σκότος.

ΡΩΜΟΣ ΡΩΜΥΛΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 34128 **ΑΘΗΝΑΙ 15 Ἰουλίου**

(Καθυστερῆσαν)

Εἰς διαθεσιμότητα

Ὁ Συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ν. Ζαφειρίου καὶ ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Δ. Σταυριανόπουλος ἐτέθησαν εἰς αὐτεπάγγελτον διαθεσιμότητα.

Ἡ Βουλγαρικὴ ἀποζημίωσις

Τὸ πενταμελὲς ἐπεκύρωσε τοὺς οἰκονομικοὺς ὅρους καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ἅτινας θὰ πληρώσῃ ἡ Βουλγαρία εἰς τοὺς συμμάχους.

Κατὰ τὸν «Ἀδιάλλακτον» ἡ Βουλγαρικὴ ἀποζημίωσις ἀνέρχεται πλέον τῶν 3 δυσσεκατ. φράγκων.

Ὁ Βενιζέλος πρὸς τὸν Οὐΐλσων

Ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Οὐΐλσωνα ζητῶν νὰ τροποποιηθῇ ἡ στάσις τῆς Ἀμερικῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βουλγαρικὴν διέξοδον καὶ ἥτις στάσις βασίζεται ἐπὶ ἐσφαλμένων καὶ ἀδίκων πληροφοριῶν.

Εἰς τὸ ἄνω τηλεγράφημα τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἐλήφθη οὐδεμία ἀπάντησις εἰσέτι.

Ἡ Ἀμερικὴ ἐμμένει

Βεβαιοῦται ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ ἐμμείνουν καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ ὑπογράψουν τὴν συνθήκην μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

Τί γράφει ὁ «Χρόνος»

Ὁ «Χρόνος» εἰς μικρὸν ἄρθρον του ὑπενθυμίζει τὸ ὑπόμνημα τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ πρὸς τὸν Κάϊζερ ἐν ᾧ ἀποκαλύπτει ὅτι τὸν πόλεμον τὸν προὐκάλεσεν ἡ στάσις τῆς Βουλγαρίας πρὸς τοὺς Ἑλληνοσέρβους.

Δηλώσεις τοῦ Νίττι πρὸς τὴν Γερουσίαν

Ὁ Νίττι ἐδήλωσεν πρὸς τὴν Γερουσίαν ὅτι ἡ Ἰταλία πρέπει νὰ εἶνε ὑπερήφανος διότι ἐνίκησε τὴν Αὐστρίαν ἄνευ τῆς συμμαχικῆς συνδρομῆς, ἥτις ἔφθασεν κατόπιν τῆς ἀναχαιτίσεως τῆς ἐχθρικῆς εἰσβολῆς.

Σ. Ε. Λ. Ὁ Νίττι δὲν θὰ θυμᾶται καλά.

Δούζας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου

Παρίσιοι. — Ὁ Γαλλικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ χαιρετίζων ἐν ἐξαιρετικῇ ὁμοφωνίᾳ μὲ ἥνιστα κολακευτικὰς καὶ εὐμενεῖς ἐκφράσεις τοὺς ἀφιχθέντας Βουλγάρους ἀντιπροσώπους.

Ὁ «Ἀδιάλακτος» λέγει ὅτι ἐὰν οἱ Σύμμαχοι ἐφείσθησαν τῆς Τουρκικῆς εὐαισθησίας καὶ ἔστειλαν τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Τουρκίας εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ μὴ παραστοῦν εἰς τὴν καταδίκην τῆς πατρίδος των, οἱ Βούλγαροι δὲν θὰ τύχουν τῆς εὐμενείας αὐτῆς.

Ὁ «Φιγαρὸ» λέγει ὅτι μία μόνον ὑποδοχὴ θὰ ἦτο ἱκανὴ διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμου. Εὐθὺς ὡς θὰ κατήρχοντο τοῦ τραίνου ὅπερ θὰ μετέφερεν αὐτοὺς εἰς Παρισίους, νὰ τοῖς ἐπεδίδετο εἰς κομψὸν τεῦχος ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ἐξηκρίβωσε τὰς θηριωδίας των.

Ἡ «Ζαυρνὸλ» βεβαιοῖ ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶχον καὶ ἐκ τοῦ μακρόθεν διοργανώσει προπαγάνδαν ἀρκετὰ δραστηρίαν ἐν Παρίσιοις καὶ εἰς ἄλλας συμμαχικὰς πρωτευούσας.

«Οἱ Σύμμαχοι ὅμως, λέγει, δὲν πρέπει νὰ λάβουν ποσῶς ὑπ' ὄψει τὰ ὅσα τυχὸν θὰ εἴπουν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας οἱ ὑποστάντες τὴν προπαγάνδαν αὐτήν, ἀλλὰ νὰ ἔχουν διαρκῶς ὑπ' ὄψει των τὰς ἀκαταονομάστους θηριωδίας τὰς ὁποίας διέπραξαν οἱ Βούλγαροι.

Τὸ δὲ Συμβούλιον τῶν Πέντε εἰς τὸ ὁποῖον πιθανῶς νὰ ὑποβληθοῦν κατ' αὐτὰς θρασύνεται Βουλγαρικαὶ ἀξιώσεις, πρέπει νὰ τὰς ἀπορρίψῃ χωρὶς κἂν νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψει καὶ νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ ταχύτερον τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκην ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε αὐστηροτάτη.

Ἡ Ρουμανία δὲν ὑπογράφει

Θεσσαλονίκη.— Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος συνεννοήθη μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἀβερέσκο ἐπὶ τῆς τηρητέας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Πολλαὶ συνεννοήσεις λαμβάνουν χώραν καθημερινῶς ἐξ ἀφορμῆς τῆς μελλούσης νὰ ὑπογραφῇ ρουμανικῆς εἰρήνης. Ἐπὶ τοῦτο λέγεται, ὅτι τὰ ρουμανικὰ πολιτικὰ κόμματα ἐκηρύχθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐναντίον τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης, ἐκτὸς τῶν κομμάτων Ἀβερέσκο καὶ Ἰωνέσκο.

Θορυβώδης ἀποδοκιμασία τοῦ Σονῖνο

Ρώμη.— Ἐκτάκτως θορυβώδεις σκηναὶ ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς. Συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν βαρῶνος Σοννῖνο ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὸν λόγον, ἀλλὰ μόλις ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ, ἐξερράγη θύελλα ἀποδοκιμασιῶν ἐκ μέρους πάντων τῶν βουλευτῶν, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως.

Ὑπὸ τὴν ζωηρὰν τούτην πίεσιν τῆς ἀποδοκιμασίας ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς, ὁ βαρῶνος Σοννῖνο ἠναγκάσθη κατησχυμένος νὰ διακόψῃ τὸν λόγον του καὶ τὰ κατέλθῃ τοῦ βήματος, ἐνῷ αἱ ἀποδοκιμασίαι ἐξηκολούθουν ἐν αὐξούσῃ ζωηρότητι καὶ ἐντάσει. Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ ἀγανάκτησις τῆς Βουλῆς κατὰ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὥστε κατέστη ἀδύνατον εἰς τὸν προεδρεύοντα νὰ τὸν προστατεύσῃ. Τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ ἐπεισόδιον ἐπροκάλεσε ζωηροτάτην αἴσθησιν. Ὁ τύπος, σχολιάζων τὸ γεγονός, θεωρεῖ τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς Βουλῆς ὡς δικαίαν ἀνταμοιβὴν τοῦ Σοννῖνο διὰ τὴν ἄστοχον πολιτικήν του, ἥτις κατεβαράθρωσε τὰ ἰταλικὰ ζητήματα ἐν τῇ Συνδιασκέψει.

Τὰ μέτρα τοῦ κ. Κρετιὲν

Θεσσαλονίκη 15. Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἐκ Σόφιας, κατόπιν τῆς τελευταίας αἱματηρᾶς συμπλοκῆς μεταξὺ τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς τῆς Θράκης εἰς Λὸμ-Παλάγκεν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συμμαχικοῦ ἐλέγχου ἐν Βουλγαρίᾳ στρατηγὸς κ. Κρετιὲν ἔλαβεν ἔκτακτα μέτρα συνεπείᾳ ὀδηγιῶν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιστρατήγου κ. Ντ' Ἐσπεραί, πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου.

Ἐκτὸς τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν ἤδη ἀνίκανον τὴν Βουλγαρίαν ν' ἀποπειραθῇ οἱονδήποτε πραξικόπημα, ὁ κ. Κρετιὲν προέβη εἰς δριμυτάτας παραστάσεις παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Σόφιας, καταστήσας αὐτὴν ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν τυχὸν ἐπανάληψιν τῶν γεγονότων τῆς Λὸμ-Παλάγκος.

Βεβαιοῦται, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν πρόστιμον διὰ τὸν φόνον τῶν Γάλλων στρατιωτῶν, ἐπὶ πλέον δὲ θ' ἀπαιτήσῃ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν θυμάτων τῆς ἐνέδρας.

Αἱ βουλγαρικαὶ ὠμότητες

Παρίσιοι. — Ἡ σερβικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπέβαλεν εἰς τὴν Διάσκεψιν ὑπόμνημα δι' οὗ δέχεται ὅπως παραπεμφθοῦν εἰς δικαστήριον ἀποτελούμενον ἐξ ἀντιπροσώπων Μ. Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν οἱ ἔνοχοι τῶν ἐγκλημάτων τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας.

Τὸ ὑπόμνημα παρέχει κατάλογον πολλῶν ἑκατοντάδων Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους κατηγορεῖ ὡς ὑπεύθυνους διὰ τὰ μαρτύρια τῶν σερβικῶν πληθυσμῶν καὶ μετξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται τέσσαρες στρατηγοί, ὀκτὼ συνταγματάρχαι, 3 ταγματάρχαι, ὁ Βούγαρος μητροπολίτης Σκοπείων Νεόφυτος, δύο βοϊβόδαι, εἷς τέως πρεσβευτὴς καὶ εἷς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Σόφιας.

Παρόμοιοι κατάλογοι ὑπευθύνων διὰ τὰς ὠμότητας τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Δοβρουτσᾶς ὑποβάλλονται ὁσονούπω ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρουμανικῆς ἀντιπροσωπείας.

Διαμαρτυρία κατὰ τοῦ σερβικοῦ ὑπομνήματος

Ὁ ἐν Παρισίοις Ἰταλὸς πληρεξούσιος τῆς πόλεως Φιοῦμε κ. Ὀσσοϊνακ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Κλεμανσὼ ἔντονον διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν πληροφοριῶν τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ἐσχάτως εἰς τὴν Διάσκεψιν ὑποβληθὲν ὑπόμνημα τῶν Σερβοκροατοσλοβένων πληρεξουσίων ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε.

Ἐπίσης, ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀναμίξεως τῆς Κροατίας εἰς ἐσωτερικὰ ζητήματα τοῦ Φιοῦμε, δοθέντος ὅτι ἡ πόλις Φιοῦμε ὑπῆρξε πάντοτε κεχωρισμένη καὶ ὅτι οὐδέποτε εἶχεν ὑπαχθῇ εἰς τὴν Κροατίαν.

Ἡ διάβασις τοῦ Ἀτλαντικοῦ

Τὸ Ἀγγλικὸν ἀεροπλάνον «Β. 34», τὸ ὁποῖον διέβη τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν δὲν διαφέρει καὶ πολὺ τῶν τοῦ Γερμανικοῦ τύπου, ὅστις ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε ὁ καλλίτερος. Ὁ σκελετὸς τοῦ ἀεροπλάνου τούτου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀλλουμίνιον. διαιρεῖται εἰς ἐσωτερικὰ διαμερίσματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιέχει ἀνὰ μίαν σφαῖραν πλήρη ἀερίου· ὄπισθεν ἔχει τέσσαρα δύο διὰ τὴν ὁριζοντίαν διεύθυνσιν καὶ δύο διὰ τὴν ἀνύψωσιν.

Τέσσαρα πλοιάρια κρέμανται ὑπὸ τὸ ὑπερμέγεθες σῶμα τοῦ πηδαλιουχουμένου τὸ ὁποῖον ἔχει μῆκος 195 μέτρων, δύναται νὰ ἔχῃ βάρος 30 περίπου τόννων καὶ φέρει ἀξιωματικοὺς καὶ πλήρωμα ἐκ 30 προσώπων. Δύο ἐκ τῶν πλοιαρίων ἔχουν τοποθετηθῆ εἰς τὰ δύο ἄκρα, τὸ πρῶραστον τοιοῦτον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ἐξ ὧν τὸ ἓν ἀποτελεῖ τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου μὲ τὰ ὄργανα καὶ τοὺς χάρτας τῆς ἀεροπλοΐας, τὸ δὲ ἕτερον ἀποτελεῖ τὸν ραδιοτηλεγραφικὸν θαλαμῖσκον. Τὰ ἄλλα δύο πλοιάρια κρέμανται παραλλήλως περὶ τὸ μέσον τοῦ ἀεροπλοίου.

Ἡ κινητήριος δύναμις ἀποτελεῖται ἐκ πέντε κινητήρων δυνάμεως 250 ἵππων κατανεμημένων ἀνὰ ἕνα εἰς ἕκαστον τῶν πλ